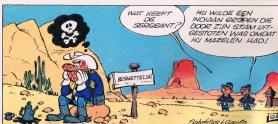

robbedoes

MET DIE RESTJES
TOVERKRUIDEN MOET JE
UITKUKEN! JE KUNT MET DAT
SOUL NIET VOORZICHTIG GENOEG ZIJN!
ANDERS GEBEUREN ER VREEMDE
DINGEN... ALS JE ME NIET
GELOOFT, BEGIN DAN ONS
VERHAAL MAAR TE LEZEN
OP BLZ. 12.

BESTE ROBBEDOES

Beet?

Waarom doet Robbedoes niets voor de bestleefhebbers? Daar zou u iedere week een bladrijde aan moeten bezuden: een kolom van een bedijestekst (een goednietuwe), een kolom van de laatste nieuwerjes (Ringe Star laat zijn haar knippen, en zo... of de Rolling Stones maken een film, een kolom komkant, met de levensloop van een zanger of zangeres (zoals u dat met Tillieus hebt gedaan).

J. Rierbeek, Kessel.

En de Sliert?

De vraag mij of waar de Sliert blijft — dat lees ik zo graag. Guust Plater ook. De verhalen van oom Wim zijn boeiend, en Baard en Kale vind ik fantastisch. Ik

wens dat Robbedoes nog vele jaren blijft bestaan. Maar waar blijven de Smurfen? D. Vanden Bergh.

Gosfende.

Nog een paar weken, en dan komt er een Smurfen-verhaal met een Ael sperte smurf... Voor de Sliert zul je nog wat meer peddels moeten hebben.

Geen Lanker en geen Timoor

De verhalen Johan en Pierewiet, Minimesjes, Foufi, Buck Danny, Smurfen, Baard en Kale, Bollie en Billie, Sliert zijn stensgoed. Robbedoes gaat niet achteruit! Maar Don Lanker is slecht getekend en Timoor moet crui. Guust is fantastisch getekend. Welke gebonden nummers zijn nog te krij-

gen? En kan ik het album "De Fluit met Zes Smurfen" bij u bestellen? P. Goedkoop, Apeldoorn.

Gebonden nummers: 203, 106, 307, 308. "De Fluit met Zes Smurfen" is uitgevoerd.

Nee. Oom Wim!

Guust Plater is éénd! Ik vind het zijn in Beste Robbedoes de mening van de andere lezers te leren kennen. Die dikke Oom Wim mag verdwijnen. Baard en Kale is tof, tof, tof! En Seroen heeft een goed idee gehad met de haan.

Frank Deruyck, Gent.

Ciao

Robbedoes is een uitstekend weekblad. Oom Wim, Guust, Bollie en Helt Karsten zijn heel goed. De Nijale's, Duibel en Dik en Caesar mogen crui. Kunt u me wat laten weten over de CIAO?

J. Kegels, Antwerpen.

De firma die de CIAO uitgeeft (Motor Industry) zal je intussen al documentenmaterial hebben gestuurd.

En vragen...

Zeer bijecoder goed zijn Guust, Lucky Luke, Robbedoes, en Bollie en Billie. Goed: Muskietiers, Sophie, Steven, Attila, Minimesjes, Ford T en Foufi. Matig: Caesar, Arthur, Buck. Slecht: Oom Wim, Baard, Timoor, Michael, Karsten en Lanker. 1. Hebt u "De Oevengene van Boeddha" en "De Smurfenführer" nog in voorraad? 2. Worden de Lucky Luke-albums uit de roultie genomen? 3. Wordt Lucky Luke 3 nog herdrukt? 4. Wanneer komt er een nieuw verhaal van Robbedoes en Lucky Luke?

P. Grealman, Amsterdam.

1. Beide uitgevoerd. 2. Becht niet. 3. Volgende week begint een nieuw Robbedoes-verhaal: De Goudmaker.

Arthur & Leopold

R. CAUVIN & REYSSACQ

DE FLAGADA ALS HENGELHELD

DOOR Depette

DE SPANNENDE VERHALEN VAN OOM WIM

NICOLAÏON BONDAGHTE, DIE BROTE VAN
DE FRANSSE BEVOLKING, BEGINT ZIJN
MILITAIRE LOOPBAAN IN 1906 ALS ARTILLERIE-
SCHILDELIJNLEIDEND. NICOLAÏON-CHARRAS OORLOGT
OORDELEN IN 1915, DIE EEN VAN DE BELANG-
RIJKSTE GENERAAL'S VAN HET FRANSSE
LEGER ZIJN WORDEN, BEGINT ZIJN CARRIÈRE
IN HET RESERVAT VAN 1914, IN
1918 EN 1919 OUD 16.

HU IS DE ZOON VAN VOORDRACHTGELEIDE
HOOGHEVEN, ALDUS HJ VERBODT IN DE
ZAAK VAN ZIJN VADER TE KOMEN. IN 1987
ROOFD ZIJN VADER NIEM TERUG.
AANDELS - GELUKS GAAT ALDUS...

...ZOOLOGICAL RESEARCH LITERATURE, TENDS
TO BE MORE COMPREHENSIVE IN SCOPE, DIVERSITY

ALL IS NEW OVERLAPD FRANKENSTEIN EN GOLDMID
AMMID AMMID EN HANDEL EN OVERLAPD
DIE ALL IN THE TUBING EN MIDDLE EN
VORWÄRTS EN VORWÄRTS...
EN EN EN VORWÄRTS...

BE KOM NIST BELOD LIT
RACUS L VAST BEN AFRO-
BELLU NEDWIS / MARAT
DE BROTE VOLHENGEND
IN VERGEGENDE!

WIJ MOETEN
WRAAK NEMEN /
ZIJN TAAL
VLEESLIJZEN
EN DE HELE
ADELSCHAP,
ALLE
ONDELTAKEN
EN VERDACHTEN
OM ZIEP
BESCHUTTEN /

OTT IS DEN
RELEVANCE
VAN
DEZE
WEDERIGE
MAKTE:
1.1.12 /

THE JOURNAL
BRING
THE
WELL
LIT TO
LADDER

MAROT ZIJNDE HEN
GEBOORTE WERD EEN VAN
DE BELIECHTSTANTE GEBOOM
VAN DE FRANS REVOLUTIE
IN EEN RIJKE
WELKE HEN
270.000
POESEN

442

HIER OM SAKJES VOOR
DE DUNNE SCHIEN!

JOHNEN T
OTT KAM JE
JE LEHRE
KOSTEN

MAAK U NIET
DRUK, VAPER, 26
JULIEN '16.
- SPRINGEN OM SOLDATEN
EN IK BEN TOEG
KOLONEL VAN
HET RICARD-
REGIMENT(1)

0408
 110
 14000
 100000
 100
 1000

U DE ONDERNOEMING AFD. HET
DOORLOPEN VAN HUN GARDERIE
VERVOLGEND VAN DE VERSTERKTE
BODEN IN HET GEBIED VAN
LOTHARINGEN, VAN DE BODEN
VAN HET GEBIED.

in Napoleons tijd

HET WACHTWOORD IS OUDINOT

O. JOLY • J.C. PASCAL

IK BENIK
NUT JE EEN MOED
VERANDERING VOOR JE
OUDE DUS.

EN INDEELD LATER SIEET
MET KONING ZUM HUIS
DE.

ANVERLOPTE
VUUR
HEER
NAUWELIJK
TOEG. IN HET
WEDEROM
VAN
BOLOONE
BESCHOT
ZICH VOOR
OM
ENGELAND
TE
HEROVEREN
...

RUSSEN EN OOSTERIEKERS DIE
BESCHADIGD WERDEN DOOR ENIGE
WAND GAVEN OM VERBODEN
SLEUTEN OM DUS BETREFFEN. IN
AAN HET ALLE
MOETEN EN DE
BESCHADIGD
DEN.

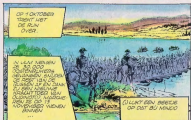

HU VERDELT DE TOEGEN ...

OU DINOT,
JOU WILLOT
10.000 VERANDERING. IK BEN
BENIK OVERLOPTE DIT JE ZIE
VAN DE ENE OVERSTAPPING
IN DE ANDEERE ZULT
LEIDEN !

TOT
VAN
OORDE
NAUWELIJK
!

IN HET SIEET VERLAAT
HET GROTE FRONSE LEGER
BOLOONE...

OP 1 OKTOBER
TREKT HET
DE RIN
OVER.

IN LEAT MEUREN
DE EN 100
TOEGEVOEGD
OVERSTAPPING. SLEUTEN
DE ROEP VAN DE
VERBODEN. IK AN ZUM
EEN ANDEERE
DRAHT TOEGEVOEGD
OU DINOT. NAUWELIJK
JAN DE DO TO
VERANDERING WEDER
BENEN
...

(J) LEAT EEN BEHEER
OP DIT BI MEINE

DE VUUR WACHT OVER DE DONKEL. DE ANDEERE WIL DE
SLEUT NIEDE IN HANDEEN VERLOPTE. OVERLOPTE ZITTE
ALLEN VERLOPTE DE OOSTERIEKERS. WEDER DE
SLEUT OVERLOPTE. NAUWELIJK OVERLOPTE ZUM. GROTE
DIT SLEUT ZOOM.

WET
IS
HEER
BESCHADIGD
NIEDE
MUREN
!

ALLEE SLEUT
DE WACHT
IN !

SLEUT DE MUREN IN HET
WEDER ! EN JULIE BANG VOOR
BLAUWE BOMEN (VOORUIT)
VUURER HIE MOETEN DE
WEDEREN TOT SLEUTEN
BESCHADIGD.

ZE HEVEN
180 WEDEREN
EN 300
NAUWELIJK
BUT !

DE BRUS IS AOD
HEER. LAAT DE
HEER NAUWELIJK
KOMEN !

DE TRAIL
NIEDE DE
WEDER VAN
OOSTERIEKERS
TE HET
OOSTERIEKERS
ALLES VUURER
WEDEREN
JAN DE
VOORLOPTE
LOPTE
NAUWELIJK
DIT
HEER
NAUWELIJK
...

SIEET OM DE
WEDEREN VAN VAN
NAUWELIJK IS VUURER
BESCHADIGD VAN J. MOETEN
AOD VUURER. LAAT WEDEREN
EN WEDEREN !

HET WACHTWOORD IS OUDINOT

OP 2 DECEMBER 1969 WINT DE ZON DOOR DE WINTERDEE NIEUW WEREN DE SUARBOONT, RUSSSEN EN OOSTERLIERS WILLEN DE FRIEDEN OMSCHRIJVEN. ZE WERDEN ZELF OMSCHRIJD/GEWOORD MET EEN KROEL IN EEN
JAM. WIST OCHTEND TOCH EEN OORLOGSGES
ZELF. SUAR BOONT NAAR DE OORLOGSGES

LANG LEVEN
DE GRENDSCHIED
VAN
BLIJLICH!

NAME OF OVERSEAS BANKING

**HET "DE OOR
KEI ZEGGEN"**

NEE, JONGENS, OIT DOP
HEEFT EEN TE NIEDE
NAAM, VIE NOEMEN HEE,
DE BLAD BU AUFRECH-
TET!

(JAMALISON E. MONTGOMERY II,
TRAVIS ALEXANDER E.

SOLDATEN
MUN VOLK ZIN
-LIEBE MET
VRIJLIEDE TERUG
-JE WOPPT LE
NAAR TO ZIEKEN
IN DE IN SCHIED
U DEWISSELT / OF
EDEREN
SINTEWOORD
DOE N- BOD
WELT!

CONTINUËK WIL ONTOEGENOMMEN
WERDE PAGES IN 1906 WORDT DE
VIERDE COALITIE GEVORMD: FREEDOM
PARTY, NEW REPUBLICAN

Figure 1

[illegible]

QUINOT JE BEN BEN WONDER
WILDE JE OOK WONT, ALA JE N
BUKKE DOE I IK BENDEN
JE TIT AGANE

ARBEIT WIRD MIT MICHEN...

ALLEGEDLY IN THEIR UNLAWFUL
OUTLAWED CIVIL ACTION OF
THE ALLEGEDLY NON-EXIST-

2014-15

INDEED LATER TROOPS OF HORSEMEN
CAME IN AGAINST BRUNSWICK AND
FORCIBLY TOOK BRUNSWICK WAY OF
WATER. BRUNSWICK WENT TO NEW YORK
AND WENT HOME TO HIS HOME IN NEW YORK.

20

[illegible]

smul je een **pinda extase**

5

Versgebrande pinda's,
caramel en nougat in melkchocola.

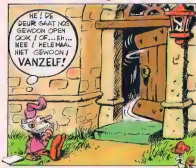
pinda's, ha... in chokola!

KABOUTER STROOK WAS WEER
EENS OP ZOEK NAAR 'N BAANTJE.

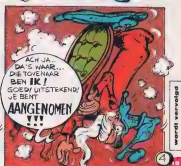
TOVENAAR ZOET
LEERLING!
GAAW, DIJ MEES-
TER ZONK. DAT ZOU
ECHT WAT VOOR
MI ZIJN.

TOVEREN
LUKT ME ECHT
EENS WAAR JE
MEE VOORUIT
KUNT KOMEN!

HIER IST
DUS, JONGE,
'N ECHT HUIS, HE-
LEMAAL VAN STEEN
AUS. IK HIER TOCH
EENS EEN BAAN-
TJE KREEG.

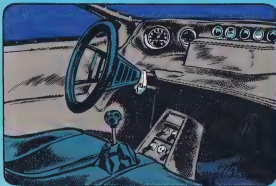

EEN JUWEELTJE GENAAMD...

CARABO

WE HEBBEN 'T AL VAKER GENAD OVER DE NIJWE GT, EEN SOORT RAKET OP DE WEG! NU IS BERTONE ZO GOED GEWEEST KOREN OP MIJN MOLEN TE GOOIEN DOOR DE CARABO OP DE MARKT TE BRENGEN. DEZE NUIEN SERIEPRODUKTIE GEBOUWDE WAGEN ZIT VOL IDEEEN!

Het interieur is prima uitgerust en uniek samengesteld uit ondoorzichtig matgrijs materiaal om de bestuurder zo weinig mogelijk af te leiden. Bij het instappen buigt je het stuur gewoon 20 cm. naar rechts.

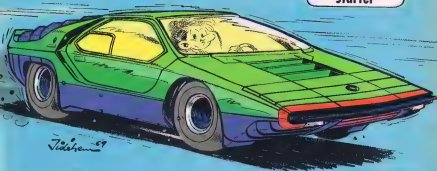
OM TE ONTHOUDEN: De dashboardverlichting wordt maar ingeschakeld als je op het stuur drukt. Zo wordt vermeden dat de bestuurder wordt gehinderd door al die verlichte wijzerplaten.

De voorkant is erg apart. 't Is de eerste auto met één strakke, ononderbroken lijn van motorkap naar voorruit.

OM TE ONTHOUDEN: Voor de koplampen zitten horizontale luikjes, die het felle licht voor de tegenliggers in belangrijke mate dimmen.

een technische studie van starter

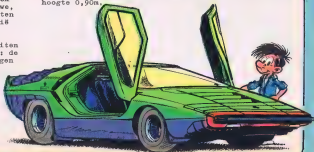

Op het achtergedeelte van de Carabo vinden we de platte ribben terug, die al bij de constructie van de MARZAL werden gebruikt. De aslijnen van alle ribvlakken vertrekken uit het oog van de bestuurder. OM TE ONTHOUDEN: De oranje ring om de voorkant en ook het groene achterpaneel zijn fluc-rescerend, waardoor het voertuig beter "zichtbaar" is in het verkeer.

De Carabo is de eerste auto met deuren die naar boven open zwaaien. Ook de eerste met de nieuwe, bijzonder stevige ruiten die Glaverbel in België produceert.

OM TE ONTHOUDEN: De binnenszijde van de ruiten is met goud behandeld; de inzittenden worden tegen onbescheiden blikken beschermd.

Motor en chassis van de Alfa Romeo 33 Stradale vormen het vertrekpunt van de Carabo: 1995 cc - 8 cilinders - 230 DIN PK bij 9000 t/m. Lengte 4,17m; breedte 1,78m; hoogte 0,90m.

honger in HEADLESS VALLEY

ALLEEN een gevoel van onbehagen, niets anders. En daar hebben wij ons leven aan te danken gehad. Wij... daarmee bedoel ik mezelf en mijn vriend. Ik hoort Dean Roswarren en m'n vriend Johnny Richardson. En de man die dat gevoel van onbehagen had en ons daardoor reddde was Chuck McAvoy.

Op dat onvergetelijke ogenblik toen Chuck McAvoy's vliegtuig boven ons verscheen en de piloot ons SOS-tekens in de sneeuw opmerkte, hadden Johnny en ik wel kunnen huilen van vreugde. En huilen zouden we ook echt gedaan hebben, als we nog iets meer dan een stamelend geblut hadden kunnen aanbrengeen. Maar dat was onmogelijk. En we konden alleen nog maar op hand n en voeten kruipen.

«Ik had het onbeschrijflijke gevoel dat er in juliik kamp iets niet in orde was», zei Chuck toen hij geland was. Juliko moegen van geluk spreken dat jullie nog leven.»

Ja, dat zei Chuck, maar hij wist toen zelf nog niet hoe verschrikkelijk waar zijn woorden waren. Twee maanden lang hadden wij daar het spook van de honger geelen. Onze kameraden leefden niet meer, die waren slachtoffers geworden van de behoeving in Headless Valley.

In september waren wij met een ploeg van vijf man vertrokken uit Yellowknife, een ruw goudzoekersstadje op de noordelijke oever van Great Slave Lake, bijna 600 kilometer ten noorden van Edmonton, in het uiterste noord-

westen van Canada. Ons doel was Headless Valley, een 200 kilometer lange inham in de kalksteenbergen van Muskoka, ruim 500 kilometer ten westen van Yellowknife. Wij trekken daar naar toe in de hoop er een rijke buik aan goud te vinden.

Voortien hadden wij wekenlang over oude documenten en krantenknipsels gebogen gezeten. Wij hadden de oude legendes van de streek bestudeerd en waren er vrijwel zeker van dat wij de plaats zouden vinden waar een rondzwevend roodhuid zestig jaar geleden een mavo goud had ontdekt.

Wij bestudeerden die legendes uitstakend omdat ze ons iets over de plaats vertelden. Aan de voorafspelling, dat iedereen die in die vallei goud durfde open-

pen weldra een geweldige dood zou sterven, sloegen wij uitsierend geen gē loed. Wij waren toch geen bijgelovige Indianen!...

Wij vonden goud — ongeveer voldoende om voor twee of drie weken sigaretten te kopen. Het loonde niet eens de moeite het te wassen. Dat was ons eerste ongeoorloofde.

Wij landden bij McKillop Lake op 6 september. In het begin waren we slechts met ons tweemaal, namelijk ikzelf en de al geroemde Johnny Richardson, een k-nadige jongeman van 25. Sinds ongeveer drie jaar hield hij zich bezig met prospectietochten door dit noordelijke gebied en hij was een kerel waar men in alle omstandigheden op kon rekenen. Bij ons vertrek had hij mij gewezen wij nooit te verlaten, wat er ook mocht gebeuren. Johnny had die plichtige belofte afgelegd omdat hij zich een beetje verantwoordelijk voor mij voelde. Hij was namelijk van oordeel dat ik voor zo'n onderneming iets te oud was geworden. Ik was 35, moet u weten, en tot op zekere hoogte had Johnny gelijk. Maar toen we vertrokken voelde ik me tegen alle moedijkheden opgewaarden. Het was niet de eerste avontuurlijke tocht die ik meemakke en de hoop op het goud dat we zouden vinden maakte me overmoedig.

Vier dagen later arriveerden de drie andere leden van ons gezelschap. Dat waren Grville Webb, die 38 was, Tom Paglas, die pas zijn 40ste verjaardag gevierd had en Alex Metakonen, die na mij de oudste van het gezelschap was en naar de 50 liep. Wij waren allemaal gecertificeerde prospectors en één ding hadden we alle vijf met elkaar gemeen: we droomden ervan eindelijk eens een werkelijk grote slag te slaan.

Wij begonnen met een stovige, warme hut te bouwen dicht bij de oever van het meer. Het dak maakten we van dunne sparren, overdekt met mos, waar wij een zell over heen spanden. Dit dan weer bedekt werd met een laag mos. Wij hadden heel wat ervaring in dat soort dingen.

Er groeide tamelijk veel heur rond onze kampplaats, en wij hadden voldoende voedsel in voorraad om het tot begin maart uit te houden. Voordat de piloot, die ons gebracht had, terugvlieg, verzochten wij hem ons op 1 maart op te komen pikken. Wij rekenden erop dat wij tegen die tijd wel voldoende goud gevonden zouden hebben.

Tijdens de herfst trokken er kariboes door dat gebied, en het lukte ons er vier naar te leggen. Nu dat we de huid hadden afgestroopt, begroeven wij ze in voedselzakken buiten de hut, waar het vlees in de dikke laag sneeuw even lang goed bleef als in de beste ijskast.

We strikten ook enkele konijnen en een paar keer gingen wij vissen in

gaten die wij in het ijs hakten. Maar om de een of andere reden weigerde de vis te bijten. Wel vingen wij nog wat eenden en andere waterveugels, zodat onze voorraadkullen goed gevuld waren.

Goed gevuld, inderdaad... Tot wij op een kwade dag bezoek kregen van een jachtplanier van de regering. Hij kwam in een vliegtuig van Fort Simpson en deed ons kump aan in het begin van januari, toen de grote koude al begonnen was. Alleen een onverbetterlijke diensatklapper kon op die tijd van het jaar nog een ronde door dat eenzame gebied maken. Hij gaf ons een fikse uitbrander, omdat wij in die streek jacht hadden gemaakt zonder vergoeding en vooral omdat wij kariboes hadden geschoten in een gebied waar die dieren door de wet beschermd waren. Hij vertrek, maar keerde een paar dagen later terug met een man van de bereden politie van Fort Liard. Wat van het kariboevlees nog over was werd in beslag genomen en in het vliegtuig van de opziener meegenomen.

☆☆☆

Voedtes in die dagen begon Alex Metakonen zich ongerust te maken in verband met enkele zakelijke belangen die hij in Yellowknife had en daarom vroeg hij de man van de bereden politie hem in het vliegtuig mee te nemen. De "mountie" antwoordde hem dat dit onmogelijk was, want het vliegtuig was met al dat kariboevlees al iets te zwaar geladen. Maar hij beloofde drie dagen later terug te komen

om Alex op te pikken. Die drie dagen verstreken en hij kwam niet terug — de hemel mag weten waarom niet.

Het gevolg daarvan was dat de arme Alex zich bedrogen voelde en van langzaam meer aan neerslechtheid begon te lijden. Eigenlijk had hij beter in Yellowknife kunnen blijven. Hij was geen man voor een karweitje als dit.

De weken gingen voorbij. Wij bleven maar onverdroten naar goud speren. Hier en daar vonden wij een handvol stofgoud, maar dat was dan ook alles. Van dag tot dag werd het duidelijker dat de hele onderneming een grote mislukking zou worden.

Eindelijk werd het dan 3 maart, de dag waarop we volgens onze afspraak afgehaald zouden worden. Het werd morgen en avond, maar het bestelde vliegtuig kwam niet opdagen. Wij besloten daar geen drama van te maken, want wij wisten dat door de weersomstandigheden het vliegen in dat gebied niet elke dag mogelijk was, en dus gaven wij de piloot best enkele dagen speling.

Het was lente, maar nog altijd bitter koud bij dat meer. Zo herinner ik me dat we op een dag 23 graden onder het nulpunt noteerden. Op 4 maart kwam ons vliegtuig nog niet en op 10 maart zaten wij er nog op te wachten. Een voor één verstraken de dagen. Op 15 maart was ons laatste voedsel opgebruikt. Pietseling kwamen wij tot de ontdekking dat we geen spek en geen bonen meer hadden, de twee hoofdbestanddelen van onze maaltijden in het poolgebied. Ook onze ingeblikte voorraad was op, met uitzondering van

een beetje koffie en een klein stukje melkpoeder. Twee dagen later, op de feestdag van Sint Patric (ik ben een Ier, moet u weten) was ook dat opgebruikt. Op dat ogenblik vlogen er in die streek nog geen vogels en aan jagen viel niet te denken, om die eenvoudige reden dat er ook geen wild meer was. Lang duurde het toen niet meer of we voelden allemaal onze krachten snel afnemen. Wij kregen aanvallen van maagpijn en van de geringste inspanning werden we al doodmoes.

De arme Alex was er nog 't allangst niet toe. Zijn lichaam was al overdekt met steengruis en zijn ogen begonnen op te zwellen. Bovendien was hij vervallen in een ononderbroken zwaar-meedigheid en hij heeselde maar zonder ophouden dat ze ons nooit zouden komen halen en dat we reddeloos verloren waren. Op een morgen zei hij ons dat hij even wegging om naar een

paar stricken te kijken, die hij zonder veel hoop had gezien. Hij vertrok en was amper een minuut weg toen wij een schot hoorden. Het klonk heel dichtbij en eerst dachten wij dat Alex een konijn had gezien en er op had geschoten. Orville Webb springt op en liep de het uit.

Lang bleef hij niet weg, maar toen hij bij ons terugkwam, was zijn gezicht zo wit als krijt. Stotterend kon hij uitspreken:

« Ik kwam te laat... Alex heeft een kogel in 'n hoofd gekregen... Misschien is hij gevallen en ging het geweer af... Misschien deed hij het opzettelijk... »

De verlegenheid na die gebeurtenis in ons kamp was algemeen en onwilligheid vroeg ik me af wie de volgende zou zijn om zich tot een wanhoopdaad te laten verleiden. Ik probeerde die gedachte van me af te zetten — want we waren er niet eens zeker van dat

Alex zichzelf gedood had — maar ze bleef me achtervolgen.

Toen we Alex wilden begraven, werd dat een bijzonder zwaar karwei. De grond was tot een diepte van ongeveer zes meter betoosd bevreen en wij moesten dynamietpatronen gebruiken om een graf te maken. Het leek wel of we ons door een enorme puntier-plaat heen moesten werken.

Blootkoudde stonden wij enkele minuten rond het graf, zonder dat iemand de moed vond om ook maar één woord te spreken. Een gebedenboek hadden wij niet bij ons en niemand wist iets van begrafenisplechtigheden af. Diezelfde dag slachtten wij ons laatste veevee om het vlees ervan te verorberen.

Op 11 april namen wij eindelijk het besluit dat twee van ons zouden proberen om te voet Nahanni Ruitte te bereiken, een kleine Indiase handelspost, ongeveer 180 kilometer van ons vandaan, en daar hulp te halen. Het was een waanzinnig plan, dat wisten wij, maar er zat niets anders op.

Wij lieten het lot beslissen en Orville Webb en Tom Pappas trokken er samen op uit. Ik was toen al te zwak om nog ver te lopen en had al moeite om me een poosje overeind te houden, zodat het volstrekt uitgesloten was dat ik zo'n zware tocht tot een goed einde had kunnen brengen. Ik had niet eens kunnen vertrekken als het lot op mij was gevallen. Ik deeg er bij Johnny op aan dat hij met de twee zou vertrekken, maar de brave kerel weigerde dat. Hij had beloofd daar dik en dus hij me te blijven en die oed wilde hij niet breken, zelfs niet toen ik er hem op wees dat ik hem als nooit gedaan beschouwde. Hoe ik ook praatte, Johnny schudde zijn hoofd en bleef in het kamp om op me te passen.

De volgende dag, 12 april, vertrokken Orville en Tom, gewapend met een kompas, twee slaspatken, een geweer, munten en een jampetje vol honden-vlees. Dat was het laatste wat wij van hen gezien hebben.

Johnny en ik bleven in het kamp achter, uitgehongerd en de wanhoop nabij. Ten langen laatste kookten wij de kastorhuiden, die de man van de bereden politie niet had meegenomen. Wij schraapten het haar eraf en lieten de taale huid uerlang koken, in de hoop ze min of meer mats te krijgen. Het resultaat was een vlees brol met een afschuwelijke smaak. Maar dat aten wij. Het wrong ons telkens weer de keel dicht, maar kokhalzend dwongen wij onszelf de smerige substantie door te slikken.

Het werd met en wij konden ons nog slechts op handen en voeten bewegen, zo totaal uitgeput waren wij. Met inspanning van alle krachten kon Johnny zich nu nog vijf tot tien minuten

rechtop houden, maar dan had hij ook het uiterste bereikt. Ik liet hem een hele dag en een hele nacht rusten en op een morgen begon hij dan aan een gigantisch werk. Hij liep door de sneeuw voor onze hut en stampte er met de voeten drie grote letters in: S.O.S. In de gegeven omstandigheden was dat inderdaad een bijna bovenmenselijk werk en toen Johnny er eindelijk mee klaar was, viel hij uitgeput voorover, zodat ik naar hem toe moest krulpen om hem naar onze hut te slepen.

Geen van ons beiden was ooit een vrooms man geweest, maar in die dagen kon ik niets anders doen dan bidden, ook al kende ik dan vrijwel geen gebeden uit het hoofd. Het liefst van al zouden wij altijd op ons veldbed zijn blijven liggen, maar dat kon niet, want de honger liet ons geen ogenblik met rust en dwong ons in beweging te komen. Wij versmaelden alles wat ons aan dynamiet nog restte en begonnen binnen uit de grond te blazen (een einde-loos werk), zodat wij wat wortels konden bemachtigen om erop te knagen. Als we de patronen hadden geplaatst, moesten wij meer dan een uur wachten vóórdat wij weer veldende kracht hadden om de lont aan te steken en ons op handen en knieën in veilig-

heid te brengen. Dat opblazen van een paar armzalige bomen nam op die manier drie tot vier uur in beslag. Na de ontsploffing kropen wij in het gat terug en probeerden de wortels van de stammen los te maken. We kauwden erop, zonder ook maar de moeite te doen om er eerst de klompen af te slaan. Daarna zouden wij zoveel wortels als we maar konden dragen mee naar de hut om er asep van te koken.

Ik herinner me nog heel goed hoe ik mijn tong verbrandde door dat troebelste nat gleezend heet te drinken — alleen maar omdat ik niet kon wachten. Het smaakte zoergernig en bitter, maar wij dronken gulzig en knauwden daarna op de gekookte wortels. Ik geloof nog altijd dat die ons in leven hebben gehouden.

Op 7 mei hoorden wij toen plots dat geronsk van het vliegtuig. Ik begreep nu nog niet waar ik op dat ogenblik toch de kracht vandaan heb gehaald om uit onze stinkende hut te krulpen. Maar op de een of andere manier hebben we het toch gedaan en het vliegtuig landde.

Drie uren later lagen wij in het ziekenhuis in Yellowknife. Onze redding hadden we te danken aan twee broers. Jim en Chuck McAvoy. Chuck was een

van de beste vliegers in het hele noorden. Later vertelde hij me in het ziekenhuis:

« Ik weet eigenlijk zelf niet hoe het kwam, maar op een goede morgen kreeg ik het onbehaaglijke gevoel dat er in dat kamp van jullie iets niet in de haak was. Zo'n knagend gevoel, weet je. En daarom besloten Jim en ik eens op te stijgen en in jullie buurt een kijkje te gaan nemen. Zo zagen we dat S.O.S.-tekens in de sneeuw en vonden we jullie. »

Ik ben nooit te weten gekomen waarom het vliegtuig dat ons had moeten komen opspijkken niet opgedaagd is. We leefden door in een wereldje van avonturiers en ook de vliegers waren avonturiers. Misschien was de man aan de drank geraakt. Misschien was hij door helmwase geplagd en was hij op een goede morgen weer naar de buschauffeur wereld vertrokken zonder nog aan ons te denken.

Johnny en ik brachten het er dus levend af, maar drie kamersden kwamen in dat avontuur om. Stindien vraag ik me toch af of de Indianen misschien toch niet gelijk hebben. Zou het dan toch waar zijn dat op Headless Valley een vloek ligt en dat wie goud vindt, het met zijn leven moet betalen?

POESIE

DOOR PETER

Indien het
scheerapparaat van
je vader geen
Braun is, zal hij zeker
het jouwe lenen

Braun Sixtant S

Ongelooflijk snel
scheert dieper uit
voorzien van een nieuw
scheerblad
en van een mikro-tondeuse die
tijdens
het scheren in- en
uitgeschakeld kan worden
echt aan de top
technisch perfect
1.450 F.

Sixtant

Na zeer strenge kwaliteitsproeven hebben B len-
den de Sixtant als beste scheerapparaat verko-
zen en hebben het de hoogste onderscheiding-
en toegekend
1.250 F.

Sixtant BN

Sixtant BN voor "vrije" mannen kan op de
Ingebouwd akku's of op het lichtnet gebruikt
worden. Speciale aansluiting en oorselje.
2.250 F.

BRAUN

internationale waarborg

OPLOSSINGEN DER SPELEN

① De wagen

De goede stukken vind je
op nr. 8

② De strijdswagen

Een bevisum trekt 'm!

BA	RON NAAL KEN
VI	TAAL ZIER OOL
AAN	RECHT ZIEH GAAN

③ Land in Azië

Als je met een C begint,
 krijg je ofwel Ceylon / Co-
lombo, ofwel Colombo / Cey-
lon; het land en zijn hoofd-
stad

④ Zwart maken

Leuk diertje, hè?

ABONNEMENTEN OP ROBBEDOE'S

België: 1 jaar: 512 F; 6 maanden: 256 F;
3 maanden: 128 F.

Overige landen: 1 jaar: 612 F; 6 maanden:
306 F; 3 maanden: 153 F.

Nederland: 1 jaar: Fl 39; 6 maanden:
Fl 19,50; 3 maanden: Fl 9,75.

**Nieuw Guinea, Nederlandse Antillen, Indo-
nesië en Suriname:** 1 jaar: Fl 43,20; 6 maan-
den: Fl 21,60; 3 maanden: Fl 10,80.

Nederland: gironummer 211714 van de Uit-
geverij J. Dupuis, Laan van Meerdervoort 129,
Den Haag.

België: P. C. R. 3621.59 van de Uitgeverij
J. Dupuis, Livornostraat 97, Brussel 5.

Een abonnement begint te lopen
met het eerste nummer van de
maand volgend op de betaling, ten-
zij de abonnee dit uitdrukkelijk an-
ders wenst.

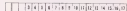

ZO MAAK JE JE MINI-BOEKJE

1) Knip de buitenste randen van het blad weg.

2) Knip de drie streken langs de stippellijnen uit.

3) Plak de streken met plakband aan elkaar. Let erop dat de bladzijden elkaar goed overlappen.

4) Voer de plaatjes als een accordion.

5) Je hebt het microverhaal in drie rijk uitgesneden.

6) Doorad de titel op de rug je gedrukt kan je het boekje makkelijk klappen.

VOLGENDE WEEK

"K"
knijpt
'M'

DWERGKAKTUS EN BUFFELHOORN

DWERGKAKTUS EN BUFFELHOORN

geschreven door: ... vertaald door: ...

BELANGRIJK :

Als je dit mini-boekje wilt gebruiken moet je de volgende belangrijke instructies en het in elkaar zetten van de puzzels van de laatste pagina de aandacht geven. Je kunt het ook lezen zonder er iets van te weten, maar de laatste pagina is bedoeld om het te zien. Het is dan alleen maar een spelletje.

Begin met de puzzels.

			3	4	5
6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17

30	31	32	33	34	
24	25	26	27	28	29
18	19	20	21	22	23

Go hier door

6

7

8

12

13

14

DWERGKAKTUS EN BUFFELHOORN

STRAAT 11 DE WERELD VAN DE WERELD

3

4

5

9

10

11

15

16

17

Met Snuffeltje door de bocht

NEEM JE HET NIEUW AL LIDEN
IN 'N VOORRONDE VAN 'N
AUTO GEDISTENDE VAN 'N
KLEIN ROEF DE WIELEN
DOOR HET STUUR NAAR
LINKS EN RECHTS AAN.
LIDEN KUNNEN AANDELEN

Jan Luc
396

Tekst: J.C. Buijs

STUUR

STEL... DAT JE 'T STUUR (1) IN DE RICHTING VAN DE PUL DRAAIT,

DUS, OM 'N BOCHT NAAR RECHTS TE NEEMEN,

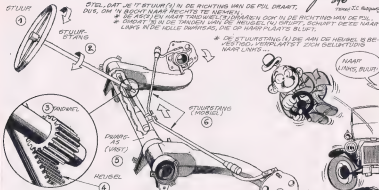
* DE AS(2) EN NAAR TANDWIEL(3) DRAAIEN OOK IN DE RICHTING VAN DE PUL.

* DADAT 'S IN DE TANDEN VAN DE HEUGEL (4) ONTPIJT, SCHUIFT DEZE NAAR

LINKS IN DE HOLLE DWARSAS, DIE OP NAAR PLAATS BLIJFT.

* DE STUURSTANG (5) DIE AAN DE HEUGEL IS BE-
VESTIGD, VERPLAATSET ZICH GELUKTIG
NAAR LINKS ...

NAAR
LINKS, BLIJFT

DE WIELEN ZIJN ALLEBEI SEMONTKEERD AAN

DE VASTE DWARSAS. ALS DE STUURSTANG

ZICH DUS NAAR LINKS BEWEEGT, SCHIJT

ZE, DOOR DE ACHTERKANT VAN DE

WIELEN WEG TE DRUKKEN, DAT DE

WIELEN EEN RECHTSE STAND

HAARNEEMEN.

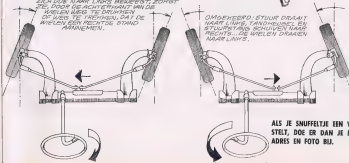
OMGEKEERD: STUUR DRAAIT

NAAR LINKS, TANDWIEL EN

STUURSTANG SCHUIVEN NAAR

RECHTS... DE WIELEN DRAAIEN

NAAR LINKS.

ALS JE SNUFFELTJE EEN VRAAG
STELT, DOE ER DAN JE NAAM,
ADRES EN FOTO BIJ.

FORD T OP TV

**MET
BRAM JAGER EN
ZIJN BUURMAN**

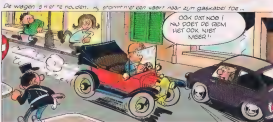
**DOOR FRANCIS
EN TILLIEUX**

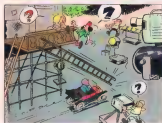
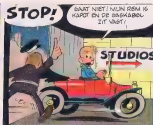
Behrve dat het stacie Brrr-Gen een lofbelovende naam heeft, kan het zich ook nog de nripie beprhor van een uitgabrve, eerste klas televisiekator noemen

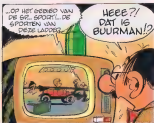
Y is avond en Bram Jager gaat naar de stad een nieuwe gaskabel halen.

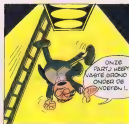

Inruden maakt zijn buurman het zich thuis gezellig...

© 2004 by Blackwell Publishing Ltd
Journal of Internal Medicine 255: 103–110

door
DAN DAUBENEY

MICHAEL

DE GEEST VAN TAMBO

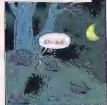
Op een open plek in het dichte bos staat het geruchschap de hut van Marc.

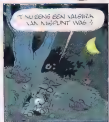
SNOESJE en de

NACHT BRENGT GELICHT
WIJST SOEPLEN...

CH-LS

TE NUDENS BEN VALSITA
VAN NIEPLINT WAS ?

'T ZOU NIET DE EERSTE KEER
ZIJN DAT HU ONS 'E GAZEN
NEEMT... MISSCHIEEN HEEFT HU ER
IETS OP GEVONDEN OM VAN DE
BUIEN GEEN LAAT TE HEBBEN
BEST MOEIJEN...

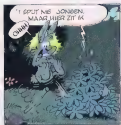
LAAT 'N MAAR OP
NACHT GAAN GAAN

DAAR AGITEER
DAT BOEJE

'T SPUT NIE JONGEN,
MAAR HIER ZIT IK

CH-LS

JENIS... B... BEN JIJ
DAT ENKADER? WAT DOE JE
DAAR?

IK HOU MIJN
SNOESJE BU-
EN JIJ?

...IK BELOOF DAT WE
TE VROEG GEJLICHT
HEBBEN... WE KUNNEN NOG
NIET OP TWEE OREN
GAAN JOEEN.

SNOESJE EN TABOEM
ZITTEN AL IN DE BEUK...
VERDOP JIJ JE NAAR IN
HET RIET!

JOEEN

BAH 'ER KOMT
EEN WOUK VOOR
DE MAAN

WE ZIEN
NIETS MEER!

HELP!

POF
BAF

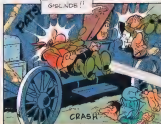
DE NACHT GAAT VERDER... (10000)
TOCH STUREN ZE FLOUZEKMAKER EN
JASPER DE VOLGEN OCHTEND NAAR
DE OVERKANT OM TE KUNEN OF DE
RATTEN ECHT VERBODEN ZIJN.

EEN RIJKE LATER...

IK VERLOFDE ER MIJN ENAVEL
OM DAT BINNEN EEN GIRAAL
VAN VUF KILOMETER SPEN
RAT TE VINDEN IS...

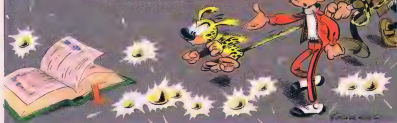

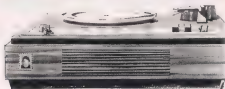
Strukturverreichtheit ist in einem repräsentativen, massen- oder regionalen Kontext nicht die schlechteste in der Tat.

VOLGENDE WEEK
BEGINT EEN VAN ONZE
MEEST ZONDERLINGE
AVONTUREN:
"DE GOUDMAKER"

leuk idee :
je foto op al
je "spullen"!

Van Ole "Fotozoma" krijg je er duidelijk 50 op papieren zegels, voor slechts 50 F + 2 Ole Cornetto-punten + 1 postzegel van 2 F, wie je dat roet doen vind je wel in elke Cornetto-verpakking. Laat je inscannen en krijgissen eens grote ogen openen - plus die zegels ryp je foto op je platen, je briefjes, op de geschenken die je aanschaft, op al je egen "spullen" Je zet er een persoon in je stampel op. Aardig, niet?

Ola-Cornetto : onweerstaanbaar lekker!

Punten vind je in de 4 verschillende Cornetto's!

jozef, hoe
zien mijn
ogen eruit?

rond!

ik bedoel
de kleur,
leend!

grijs!

wat
voor
grijs?

grijzig,
grijs!

je bent
gewoon
steeblind!

hans heeft me
gezegd dat ik
amandelvormige
groene ogen had,
met lieftjes erin!

* SPELEN met Dubbel & Dik

TEKENINGEN: GUY BOLLLEN
TEKST: CARY PAGE

1

ONDER WELK
NUMMER DENK JE
SOMME STUKKEN VOOR
DE VAGEN HIER-
ONDER TE VINDEN ?

2

WIL JE WETEN
WIE M'N WERELDWAGEN
TOEKENT ? ZOEK DAN VOOR DE
ONDERSTAANDE WOORDEN
PER GROEP VAN DRIE EEN
GEWENSGESCHAPPELIJKE
LETTERGROEP.

____	RON NAAL KEN
____	TAAL ZIER DOOL
____	RECHT ZIEEN GAAN

3

SUS JE MET
DE GOEDE BEHINT,
EN DAN TELKEND EEN
LETTER OVERHLOOT, LEEG
JE DE NAAM VAN EEN LAND
IN AZIË, EN DE HOOFDSTAD STRAN.

TERWILLOU
DE GERTOTE VAGEN
ZWART MAKT, SO IK
BAAN MAKT, DE GROES-
GINDEN KUTTEN

4

schipbreuk

bretecher ■ cauvin

Bollie en Billie door Rola

